



Република Србија  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД  
Рев2 895/2019  
18.09.2019. године  
Београд

## У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Јасмина Поповић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа Ана Лазић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћање на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 247/18 од 19.10.2018. године, у седници одржаној 18.09.2019. године, донео је

## ПРЕСУДУ

**ОДБИЈА СЕ** као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 247/18 од 19.10.2018. године.

**ОДБИЈА СЕ** захтев тужиље за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

## Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 247/18 од 19.10.2018. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена исправљена делимична пресуда Првог основног суда у Београду П1 131/15 од 16.10.2017. године, којом је усвојен тужбени захтев и поништено као незаконито решење туженог бр. ../12 од 03.07.2012. године, којим је тужиљи отказан уговор о раду бр. .. од 05.12.2012. године са датумом 03.07.2012. године, а тужени обавезан да тужиљу врати на рад на исто радно место стручног сарадника за финансијске послове које је и обављала до доношења решења бр. ../12 од 03.07.2012. године. Захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби је одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиља је дала одговор на ревизију са предлогом да се иста одбије као неоснована или одбаци као недозвољена, јер је изјављена због непотпуно и

погрешно утврђеног чињеничног стања, а трошкове поступка по ревизији је тражила.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, побијаним решењем туженог од 03.07.2012. године, тужилци, запосленој на пословима стручног сарадника за финансијске послове, отказан је уговор о раду због непоштовања радне дисциплине и повреде радне обавезе из члана 64. Правилника о раду, у вези са тачком 20. и 24. Уговора о раду. Решењем јој је стављено на терет да дужи временски период повремено касни на посао, а да почев од 18.04.2012. године, на посао касни сваког радног дана од 10 – 30 минута, о чему као доказ постоји књига о вођењу евиденције и службена белешка од 13.05.2012. године; да је дана 18.05.2012. године, са посла отишла у 12,30 часова, а вратила се у 15,00 часова, а није се јавила директору; дана 22.05.2012. године, одсуствовала је са посла, а о томе није обавестила директора; дана 24.05.2012. године по усменом налогу да понови позивање свих гостију на свечану седницу поводом 45 година рада ББ, тужилци је одбила да поступи, а касније је делимично одговорила том налогу. Упозорење о постојању разлога за отказ достављено је тужилци, међутим, оно не садржи разлоге наведене у решењу о отказу (да је запослена дана 18.05.2012. године отишла са посла у 12,30 часова, а вратила се у 15,00 часова, а није се јавила директору).

Полазећи од утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови поништили побијано решење.

Како послодавац може запосленом да откаже уговор о раду у смислу члана 179. тачка 2. и 3. Закона о раду, само из разлога наведених у упозорењу, чињеница да једна од повреда радних обавеза која је тужилци побијаним решењем стављена на терет није наведена у упозорењу, указује да је тужилци ускраћено право на одбрану у смислу члана 180. Закона о раду, које је гарантовано и према Конвенцији међународне организације рада бр. 158. Наведени пропуст туженог представља довољан разлог за поништај побијаног решења, како то правилно закључују и нижестепени судови.

Тужени у ревизији истиче да је погрешан закључак нижестепених судова да тужилци није учинила повреду радне обавезе која јој је стављена на терет јер је она у одговору на упозорење о постојању отказног разлога, као и приликом саслушања у својству странке у поступку признала да је каснила на посао. Међутим, услов за постојање повреде радне обавезе неблаговремено, несавесно или немарно извршавање радних обавеза прописане чланом 64. Правилника о раду од 23.05.2012. године, је наступање материјалне штете или друге штетне

последнице за послодавца, коју тужени до окончања поступка није доказао, па није било основа за доношење побијаног решења на основу члана 179. став 2. и 3. Закона о раду.

Осталим наводима ревизије оспорава се утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

На основу члана 414. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија  
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић**